

straffer straffes med Bøder indtil 1000 Dol. (3,750 Kr.) og Fængsel fra 6 Maaneder til 2 Aar (Sec. 6). Indførsel er belastet med en Told af 15 Cents pr. Pund (60 Ore pr. dansk Pd.). Naar Kunstsmørret er bestemt til Udførsel til fremmede Lande, er Fabrikanten fritaget for den sædvanlige Afgift (Sec. 16). Kontrollen føres af Skatte- og Toldvæsenet, under hvilket er ansat en Kemiker og en Mikroskopist med aarlige Gaar af 2500 Dol. (9375 Kr.). Vedkommende Skatteoppebørjelsbetjent fører den direkte Kontrol med Fabrikterne, og hos ham stiller Fabrikanten en Kautio paa ikke under 5000 Dol. (18,750 Kr.) der kan forlanges forhøiet. Straffen er for Fabrikanter, Handlende og Importører fastsat til høie Bøder — fra 1,000—5,000 Dol. (3,750—18,750 Kr.) — og Fængsel fra 6 Maaneder til 2 Aar (Sec. 6, 10 og 18), under visse Omstændigheder tillige med Fortabelse af Fabrikken, det hele Inventar og alle Beholdninger (Sec. 17). Endelig er der i Sec. 18 foreffrevet Konfiskation af Værene i Forbindelse med den der fastsatte Straf.

I England er der i Begyndelsen af indeværende Aar ved privat Initiativ saavel i Overhuset som i Underhuset indbragt Forslag til Lov om Ordning af Indførsel, Fabrikation og Salg af Smørurrogater. I disse Forslag, der i det Væsentlige ere enslydende, er Smør defineret som den Vare, der er frembragt af uforfalsket Mælk eller Fløde uden at være blandet med noget andet Fedt- eller Oliestof. Ved Margarin eller Oleomargarin skal fortaas enhver Efterligning af Smør eller Sammensætning af Smør med animalt Fedt eller Sammensætning af Smør og animalt eller vegetabilsk Olie. (§ 2). Den, der indfører, fabrikker og sælger Margarin, skal mærlige Beholderne med Ordet „Margarin“ eller „Oleomargarin“ i Bogstaver af 1 Tommes Størrelse (§ 7). — Fakturaer skulle udtrykkelig nævne at de omhandle Margarin, ligesom Detailhandlere skulle underrette Kjøberne om, at det er Margarin, der sælges (§ 5 og § 6). Kontrol udøves af de Embedsmænd, der ere ansatte i Henhold til Loven om Salg af Næringsmidler af 1875 (§ 8), enhver Fabrik skal indregistreres og til enhver rimelig Tid være tilgængelig for de ved den nævnte Lov indsatte Inspektører (§ 4). Toldvæsenet skal paase, at Lovens Bestemmelser iagttages, naar Væren transiteres (§ 10). Straffene ere Bøder og i Gjentagelsestilfælde Fængsel indtil 6 Maaneder.

Sugen af disse Udkast har, saavidt vides, endnu været til Behandling i Parlamentet.

Hvad Frankrig angaar, da er der af Regjeringen i Samlingerne 1884 og 85 forelagt et Forslag til Lov imod Bedragerier ved Salg af Smør, der gik ud paa, at Salg af Margarin eller Blandinger af Smør med Margarin og andre Fedtstoffer ikke maatte finde Sted, uden at selve Væren eller Emballagen ved tydelig Mærkning var betegnet som det, den er. Straffen var Fængsel og Bøder samt Værens Konfiskation. Dommen skulde kunne offentliggjøres. Forslaget kom ikke til Forhandling i Deputeretkammeret. I 1886 indbragtes af nogle Deputerede et andet Forslag, der forbød under Navn af Smør at sælge og udføre Margarin og overlod til Administrationen at bestemme Maaden hvorpaa og Betingelserne hvorunder de nødvendige Underjøgelses kunde foregaa, uden at Smørensammensætningen derved hæmmedes, men som iøvrigt havde væsentlig de samme Bestemmelser som Regjeringsforslaget. Heller ikke dette Forslag er, saa vidt vides, kommet til Behandling.

I Tydskland er der saa vidt Kommissionen bekjendt hidtil ikke i de Lovgivende Forsamlinger fremkommet noget Forslag til Lov mod Kunstsmør. Man har anset for tilstrækkelig betryggende Bestemmelsen i § 10 af Lov af 14de Mai 1879 om Handel med Næringsmidler m. m., hvorefter den, der for at bedrage i Handel og Wandel eftergør eller forfalsker Næringsmidler, straffes med Fængsel indtil 6 Maaneder og Bøder indtil 1500 Mark eller med en af disse Straffe. Smidertid er der i Diebliffet i Tydskland en stærk Bevægelse oppe for at faa yderligere Forholdsregler træffe til Smørmarkedets Sikring imod Kunstsmør.

I Østerrig stiller Forholdet sig paa lignende Maade som i Tydskland.

Naar der for Danmarks Vedkommende skal træffes Foranstaltninger imod, at Kunstsmørret indtrænger sig i Smørræts Blads som Næringsmiddel og Handelsvare, er der et dobbelt Hensyn, som gjør sig gjældende, nemlig dels Hensynet til de Interesser, der nærmest knytte sig til Smørforbruget herhjemme, dels Hensynet til vor Smørsættning i